De ce suntem unde suntem? Și d-aia!

(Mircea Bunea, 18 mai 2007)

Am urmărit la fața locului, ca jurnalist, Sampling Bucharest. Și am văzut, printre altele:

La Viena, capitala Austriei, în centrul orașului, pe strada Karntner, exclusiv pietonală, dacă ai chef, poți călca pe stele. Bineînțeles că nu sunt stelele de pe cer, ci unele făcute din marmură albă, înscrise în pătrate încastrate în paviment și chenăruite cu platbandă din bronz așezată pe cant. Sunt plasate cam la zece-cincisprezece metri una de alta, iar în interiorul lor se pot citi semnăturile, numele și prenumele unor artiști intrați demult în patrimoniul cultural universal, în toate lexicoanele și enciclopediile lumii, aflați anul nașterii și al decesului lor, dar și localitățile în care s-au întâmplat respectivele evenimente. Și așa, mergând pe lângă ele, sau peste ele, poți afla datele primare ale unor Charles Gounod (1818-1893), Felix Mendelssohn-Bartholdy (1809-1847), Carl Maria von Weber (1786-1826), Niccolo Paganini (1782-1840), Hector Berlioz (1803-1869), Bruno Walter (1876-1962), Yehudi Menuhin (1916-1999), Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893), Giacomo Puccini (1858-1924)... Cam la capătul străzii, chiar în fața la Wiener Staatsoper – adică la nr.2, pe Opernring – sunt plasate și alte stele: Giuseppe Verdi, Hans Knapprertsbush, Leonie Lisanek... În librăria aceleiași Staatsoper, deasupra rafturilor, se află șirurile de portrete ale acelora care fac acum gloria celebrei instituții. Printre ele, am remarcat și două fotografii – una din tinerețe, alta recentă – ale directorului Ioan Holender, românul născut la Timișoara...

Și așa înțeleg vienezii să-și exprime dragostea pentru valorile lor, dar și pentru valorile altora. Iar despre Mozart se poate spune fară exagerare ca a devenit mitul nr.1 al Austriei. Numele lui poate fi întâlnit aproape peste tot: pe copertile cărților, albumelor, afișelor, pliantelor, programelor de sală, tipărite în toate limbile de mare circulație ale lumii, dar și în japoneză, chineză, arabă, coreeană, rusă. Mozard Guide te ajută să urmezi pas cu pas traseele mozartiene ale Vienei. Îi poți citi numele pe case, palate și pe plăci memoriale. Aici a locuit Amadeus! Uneori nici nu i se mai pomenește numele de familie... Aproape că nu există vitrină în care să nu poți admira bustul lui Wolfgang Amadeus Mozart (în lemn, piatră, bronz, gips, materiale plastice, cristal). Există lito-uri Mozart. Există orchestre Mozart. Există săli de concerte Mozart. Simpozioane și sesiuni de comunicări Mozart. Exista lavaliere și cravate Mozart. Fulare și baticuri Mozart. Fețe de masă Mozart. Șervețele și suporturi pentru tacâmuri Mozart. Timbre Mozart. Batoane de ciocolată și bomboane Mozart. Cutii pentru ambalaj Mozart. Farfurii și scrumiere ornamentale Mozart. Șervețele de hârtie pentru ștersul gurii în timpul mesei. Acuarele și picturi în ulei Mozart. Servicii de ceai și de cafea. Eșarfe Mozart. Ceasuri cu quarț și cu cuc. Batiste din hârtie imprimate cu portativele și notele muzicale ale operei Cosi fan tutte. Lichioruri și creme Mozart. Coroane imperiale, pahare, halbe de bere și ouă ornamentale cu chipul lui Mozart. Brelocuri Mozart. Cafenele Mozart. Vaze pentru flori Mozart. Pălării Mozart. Bibelouri Mozart. Vaze de porțelan Mozart pentru flori și ghivece din lut. Statui ale lui Mozart. Mape din piele pentru birouri. Telefoane mobile și fixe cu colante Mozart. Stilouri și cerneală Mozart. Sacoșe pentru piață din iută. Insigne, plachete și medalii Mozart. Bricege Mozart. Kaviar haus Mozart. Rucsacuri și hanorace Mozart. Tabachere pentru țigări. Căciuli Mozart. Cafea măcinată, în cutii metalice etanșe, hexagonale, Mozart (costă 14,50 Euro). Ness cafe Mozart (24,90 Euro) împreună cu cana Mozart (gratis). Punguțe de cafea din staniol Mozart (5,90 Euro). Plăci din ebonită, CD-uri și casete audio imprimate cu compozițiile lui Mozart, inclusiv integrala Mozart. Filme. Deși lista este mult mai

lungă, opresc enumerarea aici. Adaug doar unde se cântă Mozart și mă grăbesc să scriu: peste tot, chiar în locuri altminteri incredibile: la Opera de stat și la Opera populară, în sălile de concerte, în muzee, în catedrale și biserici, în piețe, în restaurantele de lux, dar și pe terasele mai modeste, în cârciumioarele discrete din cochetul cartier Grintzig, pe vaporașele de pe Dunăre, pe străzi, în piețe și chiar în closete! Dacă cineva îmi povestea asta n-aș fi crezut, dar, cum se spune, am văzut cu ochii mei și am auzit cu urechile mele cântându-se Mozart la WC-ul... mit Musik, aflător în pasajul pietonal de lângă Wiener Staatsoper...

Nutresc bănuiala că, la Viena, dacă cineva ar îndrăzni să-l critice pe Mozart – cât sunt ei austriecii de civilizați, și sunt! -, acel cineva ar fi un om mort, ar fi linșat pur și simplu chiar sub privirile polițiștilor, în apaluzele mulțimii...

Ceea ce, fiți convinși, la București nu s-ar întâmpla niciodată, dacă genialului nostru Enescu, care-și merită fără tăgadă aprecierea de mit nr.1 al muzicii româneși, i s-ar aduce acuze, oricât de mincinoase. Ceea ce, nu demult, s-a și întâmplat într-o discuție purtată la TV între un specialist în tot, adică un specialist în nimic – căruia, pe deasupra, i s-a băgat în cap că ar fi și formator de opinie! – și eruditul profesor Valeriu Râpeanu, autorul unor apreciate și bine documentate cărți de referință despre George Enescu. Ce susținea, printre altele, imbecilul moderator? Nimic altceva decât că George Enescu ar fi fost colaboratorul comuniștilor! „Argument”? Înainte de a pleca la Paris, George Enescu n-a refuzat invitația Kremlinului de a cânta la Moscova!!! (Imaginați-vă că Mozart ar fi incriminat astăzi pentru că, la vremea lui, ar fi cântat și la Schonbrunn...) Firește că n-am auzit pe nimeni din lumea muzicală românească care să fi protestat împotriva prostiei și relei intenții dovedite de impostorul televizionist vânător de audiență. Nici că cineva ar fi încercat să-l zgâlțâie apucându-l de reverele hainei de piele de care tâmpitul nu se mai desparte, ca să pară popular. Iar dacă m-ați întrebați pe mine de ce noi, românii, suntem unde unde suntem acum, inclusiv în muzică, răspunsul este următorul: Și d-aia!